

2010 LIEFYA

DEEL 1	3
DE BAARD VAN SINTERKLAAS	3
1. Sjarlie, de dikke zwarte piet.....	4
2. De zwarte baard van Sinterklaas	6
3. De broer van Sinterklaas	8
4. Sint in de metro in Madrid	10
5. Sinterklaas in het vliegtuig.....	12
6. Waar zijn de zwarte pieten?	15
DEEL 2	17
1. Het geheim van Sinterklaas	18
2. Leg die wortel maar in de koelkast, Piet!.....	19
3. Deniz en Fatma	21

DEEL 1

DE BAARD VAN SINTERKLAAS

1. Sjarlie, de dikke zwarte piet

Je weet toch dat Sinterklaas uit Spanje komt? Het grootste gedeelte van het jaar woont de Sint in Madrid. Madrid is de hoofdstad van Spanje. In Madrid staan veel grote gebouwen. Er zijn veel grote kerken en zelfs paleizen! Misschien weet je ook wel dat Sinterklaas in een van die grote paleizen woont. Heel lang geleden woonde Sint alléén in het paleis. Maar nu wonen alle zwarte pieten bij Sint in het paleis. Iedere zwarte Piet heeft in het paleis een kamertje met een bed, een stoel, een tafel en een kast.

Dit jaar heeft Sint nog meer Pieten nodig dan anders, omdat er nog meer cadeautjes moeten worden ingepakt dan andere jaren.

Sjarlie is een heel dikke zwarte Piet. Hij wil graag voor Sinterklaas werken en bij Sinterklaas wonen. Op een goede dag gaat hij naar het paleis. Hij komt bij de grote deur met de gouden sloten erop. Hij durft bijna niet te bellen, zo mooi en zo groot is het paleis. Uiteindelijk drukt hij op de bel en sollicitatiepiet doet open. Sjarlie zegt heel netjes:

“Dag sollicitatiepiet. Is er werk voor mij bij sinterklaas in het paleis?”

Om de een of andere reden schrikt sollicitatiepiet heel erg van Sjarlie en hij gooit de deur voor de neus van Sjarlie dicht.

Sjarlie blijft beteuterd staan kijken en hij wordt heel verdrietig. Hij begrijpt het niet. Hij heeft toch echt gehoord dat Sinterklaas nieuwe zwarte pieten nodig heeft. Hij weet niet wat hij nu moet doen en hij gaat op het stoepje van het paleis heel zachtjes zitten huilen.

Nu heeft Sint toevallig juist boodschappen gedaan. Hij komt net thuis met tassen vol pakjes voor de kinderen in Nederland. En dan ziet hij dat er op de stoep van zijn paleis een heel dikke zwarte piet zit te huilen.

“Wat is dat nu,” zegt Sinterklaas. “Waarom zit je te huilen, Zwarte Piet?”

Sjarlie springt snel op als hij de stem van Sinterklaas hoort.

“Dag Sinterklaas, “ snikt hij, “Ik wil zo graag voor u werken, maar u hebt me niet nodig.”

“ Kom, kom, zegt Sinterklaas, “ Droog je tranen maar, want ik heb goed nieuws voor je. Ik heb juist nieuwe zwarte pieten nodig. Ik zal je meenemen naar sollicitatiepiet.

Sjarlie schrikt: :”Nee, niet naar sollicitatiepiet, hij vindt me niet aardig. Hij deed de deur vlak voor mijn neus dicht.”

“Huh,” broemt Sinterklaas, “daar begrijp ik nou helemaal niets van. Kom mee naar binnen, dan ga ik het uitzoeken.

Sint en Sjarlie gaan naar binnen en Sjarlie mag van Sint in de hele grote stoel van Sinterklaas zelf zitten en hij krijgt ook nog een schaal met pepernoten om op te snoepen.

O, Sinterklaas, o, Sinterklaas jammert sollicitatiepiet, als Sint hem vraagt naar de deur die hij voor Sjarlie dichtgegooid had. Maar Sjarlie is zo heel erg dik."En de kamertjes voor de zwarte Pieten zijn zo heel erg klein, dat hij bijna niet in een kamer past. En de bedden zijn zó smal. Dikke Sjarlie past zeker niet in een zwartepietenbed.

Sinterklaas moet hartelijk lachen als hij dat hoort:"Haha haha."

"Maar sollicitatiepiet, de volgende keer kom je eerst even naar mij toe om te overleggen! Je weet toch dat Sinterklaas altijd een oplossing heeft?"

En Sinterklaas laat in een stuk van de grote hal van het paleis een grote kamer maken voor Sjarlie. Er in komt een tweepersoonsbed, zodat Sjarlie echt lekker zal kunnen slapen. De taak van Sjarlie zal voortaan zijn de deur te openen als er gebeld wordt!

2. De zwarte baard van Sinterklaas

Er wordt hard gewerkt in het paleis van Sinterklaas in Madrid. De pakjespieten zijn aan het inpakken. Sjarlie, de dikke zwarte Piet doet telkens de grote mooie deur van het paleis open. Telkens komen er zwarte Pieten binnen met nóg meer cadeautjes. En alle Pieten moeten lachen van het vrolijke gezicht van de dikke Zwarte Piet.

De bakkerspiet bakt pepernoten en de zwarte pieten worden nog vrolijker door de geur van pepernoten en speculaas. Overal in het paleis kun je de pepernoten ruiken.

Ook In de kamer van Sinterklaas hangt de geur van pepernoten. De sint snuift met zijn neus en zegt:

“Wat ruikt dat toch lekker. “

Hij doet het grote boek, waarin de namen van alle kinderen staan dicht, en staat op.

“Ik zal eens even gaan kijken hoe het met de pepernoten staat.” zegt hij.

Sinterklaas loopt deftig door de gangen van het paleis en hij gaat zijn neus achterna. Zo komt hij in de keuken waar de pepernoten gebakken worden. Er staan wel 10 ovens waarin speculaas en pepernoten gebakken worden. De bakkerspieten zijn druk bezig en sint loopt naar een oven, waar even niemand bij staat. Sinterklaas doet de deur van de oven open en snuift de heerlijke geur van de pepernoten op. Als hij de deur van de oven weer dicht wil doen, blijft zijn baard tussen de ovendeur zitten. Sint schrikt en probeert zijn baard los te krijgen. Maar het lukt niet. Sint's hoofd wordt helemaal rood van de hitte. Maar nog erger is dat zijn baard schroeit en verbrandt. Tot Sint's grote schrik wordt zijn baard roetzwart.

Als Sint eindelijk zijn zwarte baard weer los heeft van de ovendeur wordt hij nóg roder. Hij schaamt zich voor zijn zwarte baard. Snel slaat Sint zijn rode mantel om zijn baard heen Hij hoopt dat niemand van de pieten in de keuken zijn zwarte baard heeft gezien.

Een paar Pieten vragen:

“Wat is er Sinterklaas?”

Maar Sinterklaas mompelt:

“O, niets hoor, het is alleen een beetje heet hier.”

En snel loopt Sint de keuken uit, terug naar zijn kamer.

Sint zit op zijn stoel en kijkt droevig naar zijn zwarte baard. Er is niets meer aan te doen. Zijn baard is en blijft zwart.

Hoe moet dat nou? Sinterklaas moet een witte baard hebben. Ik kan toch niet met een zwarte baard in Nederland aankomen, denkt Sint. Hij ziet dat er een traan op zijn baard valt en nog een en nog een.

Sint denkt: “Nu ben ik net zo zielig als Sjarlie, toe hij op de stoep zat te huilen.” Maar Sint wil niet zielig zijn.

“Misschien kan Sjarlie me wat opbeuren. Sjarlie is altijd zo vrolijk. Misschien weet hij een oplossing voor mij.”

Als Sjarlie de kamer binnenkomt, wordt Sinterklaas meteen wat vrolijker. Samen zullen ze wel een oplossing vinden!

Als Sjarlie de kamer van Sinterklaas binnenkomt, wordt Sint meteen al wat vrolijker. Samen vinden we wel een oplossing, denkt hij.

“Ik kan echt niet met een zwarte baard naar Nederland, Sjarlie zegt de Sint. En morgen vertrekt de boot al.

“Nee, Dat snap ik ook wel, zegt Sjarlie. En Sjarlie maakt een diepe denkrimpel tussen zijn ogen en denkt een paar minuten na.

“U hebt toch een broer, hier in Madrid?” zegt Sjarlie. “En die heeft toch net zo’n lange witte baard als u had?”

“Ja,” zegt de Sint, “mijn broer Peter. “

“Misschien kan uw broer Peter wel als Sinterklaas verkleed naar Nederland toe? “

“Ja ja, “zegt de Sint, “dat zou wel kunnen en misschien zou hij dat nog wel willen ook. Maar moet ik dan zelf die lieve kinderen missen?”

“Maar u kunt natuurlijk ook mee, alleen dan incognito, zodat niemand u ziet.”

“Sjarlie, kom op, we gaan meteen naar mijn broer!”

En Sinterklaas en Sjarlie gaan op stap.

En jij, wat denk jij?

Zou Peter voor Sinterklaas willen spelen?

3. De broer van Sinterklaas

Je wist misschien niet dat Sinterklaas een broer heeft. Daarom zal ik je wat vertellen over de tijd dat Sinterklaas en zijn broer Peter nog jong waren. Peter en Klaas woonden met hun papa en mama in een heel groot paleis in Madrid. Het paleis was net zo groot als het paleis waar Sinterklaas nú woont. Klaas wilde bisschop worden en daarom ging iedereen hem Sint noemen, of Sinterklaas. Peter wilde eigenlijk niets worden. Hij maakte reizen over de hele wereld. Hij hield van een leven als zwerver. Maar hij was wel rijk, omdat zijn ouders rijk waren. Eigenlijk was Peter een rijke zwerver. Tegenwoordig zwerft Peter niet meer, maar hij ziet er nog steeds uit als een zwerver. Hij heeft een lange witte baard, maar die baard zit vol slierten en pluizen. Hij heeft een bril op met dikke zwarte randen en hij heeft altijd een slobberende groene joggingbroek aan. Hij lijkt wel veel op Sinterklaas, maar ook weer niet. Want Sinterklaas is deftig en Peter is slordig. Peter heeft wel een goed hart, net als Sinterklaas. Net als Sinterklaas heeft hij geld en huizen van zijn vader en moeder geërfd. Peter zorgt een beetje voor de zwervers in Madrid. Maar niet alleen voor de zwervers, maar ook voor reizigers en toeristen. Voor een paar euro kunnen zwervers en reizigers bij hem een kamertje huren in een van zijn huizen in Madrid.

Juist vandaag komen er twee meisjes uit Nederland die een kamer willen huren. Peter verstaat maar een heel klein beetje Nederlands en de meisjes spreken maar een heel klein beetje Spaans. De meisjes vertellen dat ze niet zoveel geld hebben en dat ze een kamer met drie bedden willen. De douche mag op de gang zijn. Waarom willen jullie drie bedden? Jullie zijn toch maar met zijn tweeën? Onze mama is er ook. Ze wacht buiten met de grote dikke koffer.

Peter begrijpt het niet helemaal Hij zegt: "O, is jullie mama heel dik? Dan heb je een kamer nodig met een extra tweepersoonsbed. En natuurlijk moeten jullie dan een eigen douche hebben."

"Maar, " zegt een van de mesjes...

"Nee, nee, daar hoeft je niets extra's voor te betalen."

Als Sinterklaas en Sjarlie binnenkomen bij Peter in zijn kantoortje, horen ze nog net wat Peter tegen de meisjes zegt. Ze groeten de meisjes en Sinterklaas en Peter omhelzen elkaar. Daarna gaan Sinterklaas en Peter ernstig met elkaar praten. Peter schrikt van de zwarte baard van Sinterklaas en begrijpt heel goed dat Sinterklaas een groot probleem heeft. Peter wil er even over nadenken of hij naar Nederland zal gaan, verkleed als Sinterklaas.

"Maar, zegt Sinterklaas, "er is geen tijd meer, morgen vertrekt de boot al naar Nederland. "

Peter zucht: "Nu, laat me dan eerst de Sinterklaaskleren dan maar passen. Kijken of het past en of ik op een Sinterklaas lijk met die kleren aan. "

Sjarlie pakt de kleren: de rode tabberd, het witte onderkleed en de mijter uit. Hij helpt Peter met het aantrekken van de mooie kleren. En ook krijgt Peter de witte handschoenen aan.

Maar wat is dat nu? Sint kijkt naar Peter en ziet dat Peter niet lijkt op Sinterklaas. Peter staat krom. Peter is een krom oud mannetje geworden ziet Sinterklaas

verbaasd. Sinterklaas loopt altijd heel rechtop. Ook de baard ziet er niet goed uit. Hij is niet zilverwit, maar een beetje grijzig en dan die slierten!

“Maar die baard moet gewoon gewassen en gekamd worden,” denkt Sint.

“Dat komt wel goed. Maar Peter spreekt niet echt goed Nederlands, dat is ook nog een probleem.”

“Peter,” zegt hij, “probeer eens als Sinterklaas te lopen, zoals ik, langzaam en deftig, rechtop en dan wuiven met je hand.”

Peter probeert rechtop te staan, maar dat lukt niet, zijn rug is krom. Dan gaat hij lopen, maar hij loopt niet deftig. Zijn lichaam beweegt van links naar rechts en hij zwaait meer als een zwarte piet, niet als een Sinterklaas.

Sinterklaas en Sjarlie zitten sip te kijken als ze Peter zien lopen en zwaaien.

“Het is zeker niks, hè,” zegt Peter. “Ik voel me ook helemaal geen Sinterklaas. Dat zal niks worden.”

“Misschien moet je nog eens goed je best doen,” zegt Sint. Sint staat op en schrijdt langzaam naar de deur. Hij draait zich om en wuift naar Piet en Peter. Peter probeert het nog een keer, maar hij lijkt toch niet op Sinterklaas. En daar komt nog bij dat Peter bijna geen Nederlands spreekt.

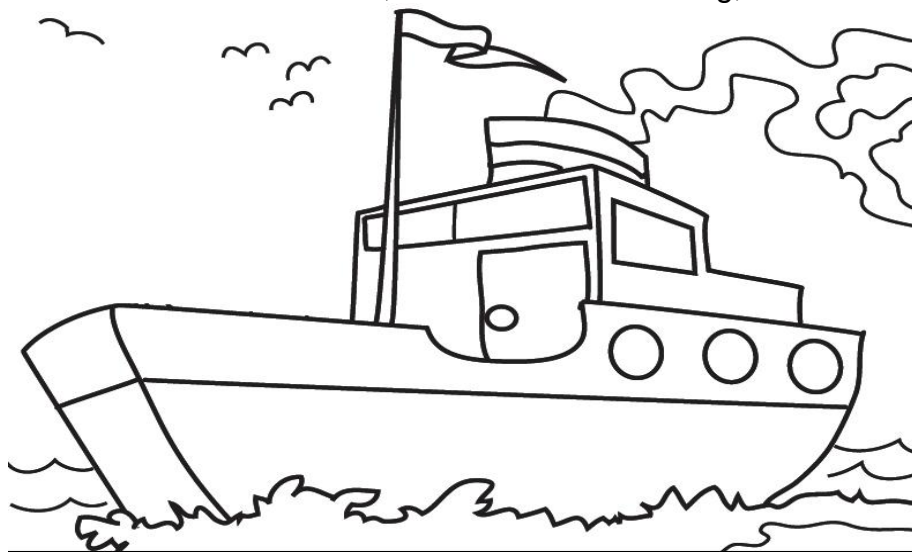
“Ik denk dat we toch maar iets anders moeten verzinnen,” vindt Sinterklaas. “Alleen, morgen vertrekt de boot al.”

“Je kunt natuurlijk met het vliegtuig nakomen,” antwoordt Peter, “dan heb je nog twee weken de tijd om een oplossing te vinden voor je zwarte baard.”

“Ja, dat is wel het beste idee,” zucht Sinterklaas.

De volgende dag gaan Sjarlie en Sint naar de haven om de boot met zwarte pieten uit te zwaaien. Niemand is heel blij.

“Maar,” zegt Sinterklaas tegen de zwarte Pieten. “Alles komt goed. Sjarlie en ik komen met het vliegtuig. Over twee weken stap ik in Nederland bij jullie op de boot.” En dan vaart de boot van Sinterklaas, zonder Sinterklaas weg, naar Nederland.

4. Sint in de metro in Madrid

Sinterklaas en Sjarlie gaan terug naar huis, met treurige gezichten. De stoomboot met de andere Pieten is op weg naar Nederland. Wat zal er gebeuren als Sinterklaas zelf helemaal niet in Nederland aankomt?

In Madrid reizen de meeste mensen met de metro. Misschien woon jij ook wel in een stad met een metro, bijvoorbeeld in Amsterdam, Rotterdam of Den Haag? Een metro is een trein die het grootste stuk onder de grond rijdt. Dus je kunt er niet door de raampjes naar buiten kijken. Sint en Sjarlie gaan ook met de metro naar huis. Sint heeft een sjaal om zijn baard heen gedaan zodat niemand zijn zwarte verschroeide baard kan zien.

Sint kijkt naar een klein meisje dat tegenover hem zit. Het kleine meisje kijkt ook naar hem.

“Ik weet wie u bent,” zegt ze. “U bent Sinterklaas. Ik zie het aan uw ogen en aan uw bril. Ik heb u in Nederland op de televisie gezien, vorig jaar toen ik nog in Nederland woonde. Ik ben nu met papa en mama naar Spanje verhuisd.”

“Maar waarom verstopt u uw mooie lange witte baard onder uw sjaal? Bent u hier soms incognito? Mag niemand weten dat u met de metro gaat?”

“Tja,” zegt Sinterklaas. “Ik heb liever niet dat iemand me ziet. Ik heb ook alleen maar Sjarlie bij me.” En hij wijst naar de dikke zwarte piet. “Kijk, in dat grote pak dat hij draagt zitten mijn lange kleren, mijn tabberd en mijn mijter.”

“O,” zucht het meisje, “wat spannend.”

Ook Sinterklaas zucht eens diep: “Ja, het is wel spannend.”

Hij buigt zich voorover naar het meisje en fluistert in haar oor: “Er is nog een geheim, maar eigenlijk is het een probleem.”

“Echt waar?” vraagt het meisje.

Sint kijkt eens om zich heen om te kijken of er iemand naar hem kijkt. Dan doet hij zijn sjaal van zijn mond en hals.

Het meisje blijft met open mond zitten kijken. “Uw baard is zwart,” zegt ze “en uw snor ook.”

“Ja, maar het is niet gewoon zwart. Mijn baard is verschroeid en verbrand. Het komt niet meer goed. Kijk maar”

Sint trekt eens aan zijn baard en trekt er zo een grote pluk zwarte baardharen uit. Ik kan mijn baard niet meer kammen. Er vallen steeds meer haren uit. Mijn hele baard is verbrand en dood. Straks heb ik helemaal geen baard meer!”

Het meisje blijft peinzend kijken.

“Ik weet het.” zegt ze

“Wat weet je?” springt Sjarlie op.

“Ik weet de oplossing”

Nu gaat ze dichterbij Sint zijn oor zitten en Sjarlie gaat ook dichterbij zitten.

“Mijn moeder maakt engelen,” zegt ze. “Ze snijdt heel mooie houten engelen en voor het haar maakt ze engelenhaar. Het is mooi, zilverwit, glinsterend haar. Het is net zo mooi als de baard van Sinterklaas vroeger was. Mijn mama kan wel een nieuwe baard en snor voor u maken.”

De treurige gezichten van Sint en Sjarlie worden plotseling weer vrolijk.

Zo gezegd zo gedaan. De moeder van het meisje maakt in een paar uur tijd een prachtige baard en snor voor Sinterklaas. Sjarlie helpt Sint bij het scheren van de zwarte baard en snor. Nu is Sinterklaas helemaal geschoren. Tot slot worden de nieuwe zilverwitte baard en snor van engelenhaar met een plakstrip bevestigd. Sinterklaas straalt van blijdschap, En weet je waarom Sint nog het meest blij is? Dat de kinderen in Nederland hem niet zullen hoeven missen!

5. Sinterklaas in het vliegtuig

Morgen zullen de zwarte pieten in Nederland aankomen. En vandaag zitten Sinterklaas en Sjarlie in het vliegtuig. Ze vliegen naar Schiphol en ze willen morgen op de boot stappen, vlak voordat de boot Amsterdam binnenvaart. Dan komen ze de stad binnenvaren met alle pieten, zodat de kinderen in Nederland niet zullen merken dat Sinterklaas pas een paar uur op de boot is. Ze zullen niet weten dat Sint eigenlijk met het vliegtuig is gekomen.

Sinterklaas is blij met zijn nieuwe baard. Zijn nieuwe baard is lekker warm, net zo als zijn oude baard. Maar in het vliegtuig wordt het steeds warmer. Sint en Sjarlie zitten in een apart stukje van het vliegtuig, speciaal voor chique gasten. Sjarlie heeft een extra grote stoel gekregen waarin hij lekker kan zitten.

Maar Sint krijgt het warmer en warmer. Er zit niemand anders in hun afdeling van het vliegtuig. Het is het gedeelte voor de eerste klas, net als in de trein.

Sint fluistert tegen Sjarlie: "Ik heb het zo warm, ik wil mijn baard even af doen." Sjarlie zegt: "dat is goed, Sint, ik doe de mooie engelenbaard wel in de zak." Sjarlie heeft namelijk een sinterklaaszak meegenomen met een paar vergeten cadeautjes. Hij let heel goed op de zak en nu laat hij voorzichtig de snor en de baard van Sinterklaas in de zak glijden.

Sinterklaas zucht tevreden en veegt het zweet van zijn kin, met zijn grote witte zakdoek. Hij zet zijn vliegtuigstoel achterover zodat hij een beetje kan uitrusten. Langzaam zakken zijn ogen toe. Even later hoor je een licht gesnurk: rrrrr. rrrrr.

Sjarlie moet naar de wc. Gelukkig is er een extra groot toilet in het eersteklas gedeelte van het vliegtuig. Hij laat Sinterklaas slapen. Maar hij neemt natuurlijk wel de zak met cadeautjes mee.

Op het toilet ziet hij tot zijn schrik dat er een raampje tegenover de deur is. Nou is Sjarlie heel preuts. Hij wil niet dat er iemand door het raampje naar binnen kan kijken. Het raampje zit aan de buitenkant van het vliegtuig en je ziet alleen maar lucht. Niemand kan bij een vliegend vliegtuig door het raampje naar binnen kijken. Toch is Sjarlie heel zenuwachtig. Hij kijkt om zich heen of hij iets voor het raampje kan hangen. Gewoon voor de zekerheid. Als hij geen gordijntje of zo kan vinden kijkt hij in de zak van Sinterklaas.

Het eerste wat hij uit de zak pakt, is de baard van Sinterklaas.

"dat is een prachtig gordijn," zegt Sjarlie en hij plakt de baard van Sinterklaas voor het raampje. Nu lijkt het wel een gordijntje en kan er niemand meer naar binnen kijken."

Als Sjarlie klaar is, pakt hij de zak van Sinterklaas weer op en hij gaat weer snel naast de slapende Sint zitten. Al snel vallen ook de ogen van Sjarlie dicht en ligt ook Sjarlie te snurken in zijn vliegtuigstoel.

De vliegtuigreis is verder heel saai, alleen een slapende Sinterklaas zonder baard en een slapende dikke zwarte Piet.

Opeens schrikken Sinterklaas en Sjarlie allebei wakker. Een stem over de intercom zegt iets.

“O, O Sjarlie,” wat zegt hij, vraagt Sinterklaas. Gelukkig zegt de stem de boodschap in drie talen. Eerst in het Spaans, dan in het Engels en tenslotte ook nog in het Nederlands. En dan kunnen Sint en Sjarlie het allebei héél goed verstaan: “Over twintig minuten zal het vliegtuig op Schiphol landen.”

“Over 20 minuten al. Dan moet ik snel mijn snor en baard aanplakken.”

Zwarte Piet duikt in de grote sinterklaaszak en pakt de mooie zilverwitte snor en geeft hem aan Sint. Sjarlie kan niet zo snel de baard van Sinterklaas vinden. Hij doet een paar mooie pakjes voorzichtig uit de zak en legt ze op de vloer. Hij voelt in de zak en hoewel Sjarlie echt een pikzwarte Piet is, begint hij een beetje te blozen. Sint ziet dat Sjarlie nerveus wordt en hij trekt zijn wenkbrauwen op.

Sjarlie pakt nu één voor één de mooi ingepakte cadeaus uit en spreidt ze uit op de vloer van het vliegtuig. Als de zak leeg is, keert hij hem om en blijft er beteuterd bij zitten, op de vloer van het vliegtuig.

Hij kijkt schuld bewust naar Sinterklaas en zegt: “De baard zit er niet meer in.”

Sint staat op uit de vliegtuigstoel en begint op en neer te lopen. Hij gaat de baard zoeken. Sjarlie staat ook op en gaat mee zoeken. Ze zoeken onder de stoelen en boven hun hoofden in de bagagevakken. Maar ze vinden niets.

“Doe de pakjes maar weer terug in de zak,” zegt Sinterklaas, want de baard zit niet meer in de zak. “Ik vraag me af waar die baard gebleven is.”

Piet pakt de pakjes weer één voor één in. Sint en Sjarlie gaan weer op hun stoelen zitten.

“Ik heb zitten slapen zegt Sinterklaas, Dat had ik misschien niet moeten doen.”

“Maar ik heb ook zitten slapen,” zegt Sjarlie, “en ik had op de zak moeten passen. Er is zeker iemand van de gewone passagiers van de economy class, de tweede klas binnengekomen en heeft uw baard gestolen. Of een stewardess; of misschien heeft de piloot wel uw baard gestolen.”

“Ach, Sjarlie, zucht de Sint, “Dat is toch te gek! Waarom zouden ze mijn baard stelen?”

Ze blijven even stil naast elkaar zitten. Dan voelen ze dat het vliegtuig begint te dalen. Ze kijken elkaar verschrikt aan.

“We moeten rustig blijven, Sjarlie. Het is verstandig als ik nu eerst even ga plassen. Het is namelijk moeilijk om met al mijn lange kleren aan netjes een plasje te doen. En Sinterklaas loopt deftig naar de vliegtuigwc.

Sint komt de wc binnen en denkt: “Gelukkig is er hier genoeg ruimte en hij begint aan zijn tabberd te sjorren. Dan valt zijn oog op het zilverwitte gordijntje dat voor het raampje hangt.

“Ach, dat is nu toch stijlvol”, denkt sint, “zo’n mooi gordijntje op het toilet.”

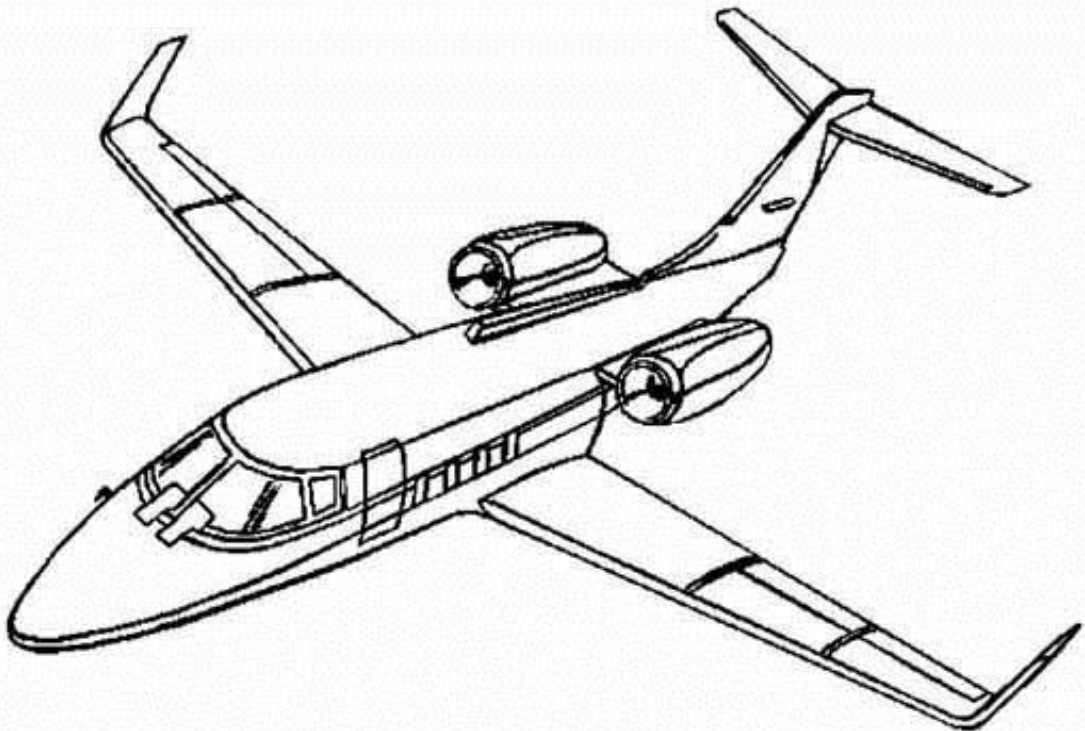
Maar dan laat hij van schrik zijn opgeschorte tabberd weer zakken. Zijn mond valt open. Hij trekt aan het gordijntje en de plakstrip laat los.

Sint vergeet zijn hele deftigheid. Hij stormt uit de wc en roept: “Sjarlie, Sjarlie, gevonden!”

Samen plakken ze baard en snor weer onder de neus en kin van Sinterklaas.

Het vliegtuig landt. Stralend gaan Sint en Piet door de slurf naar de aankomsthal van Schiphol. Sint is helemaal vergeten om te plassen. Maar hij denkt er niet meer aan. Sint denkt:” Hoe moeten we nu bij de boot komen?”

Hij zegt: “Wat gaan we nu doen, Sjarlie?”

6. Waar zijn de zwarte pieten?

Daar staan ze dan. Sinterklaas en de dikke zwarte piet, in de aankomsthal van Schiphol. Wat nu? Ze staan daar maar en kijken rond, waar zullen ze heen moeten gaan. Sinterklaas is dat zo helemaal niet gewend. Meestal wordt hij met muziek binnengehaald en er staan altijd heel veel mensen en kinderen op de kade om hem toe te juichen. Hier zijn wel veel mensen, maar ze lopen allemaal snel langs hem heen. Het lijkt of de meeste mensen hem niet eens zien. Af en toe kijkt er iemand naar hen en dan moeten ze lachen. Sinterklaas begrijpt er niet veel van. Dan komen er een heel dikke vrouw en twee meisjes naar hem toe.

“Dag Sinterklaas, we hebben u ontmoet in Madrid, in het huis van uw broer, “kunnen we iets voor u doen?” vraagt een van de meisjes.

“O ja, ik herinner me jullie, “zegt de sint. “Jullie hebben een kamer gehuurd bij mijn broer beter. Hoe maakt u het?” zegt hij tegen de dikke moeder.

“Het gaat heel goed met ons. We hebben een fijne vakantie gehad in Madrid.” zegt de moeder. “We worden nu door mijn zoon met de auto opgehaald. Kunnen we u misschien een lift geven?”

“Dat zou fantastisch zijn.” zegt Sinterklaas. “Eerlijk gezegd zou ik anders niet weten hoe ik bij de boot moet komen. “

“O, moet u naar de boot van Sinterklaas toe? “ zegt de moeder. “Weet u waar de boot nu is?”

Sint kijkt een beetje zielig. “Ik weet niet waar de boot nu is,” zegt hij “en ik weet niet waar mijn pieten zijn. Ik weet wel dat de boot morgen Amsterdam binnen zal varen. Maar dan moet ikzelf ook op de boot zijn. Dat is in ieder geval wel de bedoeling.”

“Maar gelukkig bent u al wel in Nederland aangekomen.” zegt de dikke moeder. “Kijk, daar komt mijn zoon al aan. We zullen de zwarte pieten en de boot wel voor u vinden!”

De al heel grote zoon heeft een extra grote auto, omdat hij wel vaker zijn dikke moeder op gaat halen. Nu moet er ook nog een extra dikke zwart piet in de auto. Maar met een beetje duwen en trekken past iedereen in de auto.

Gelukkig is de zoon heel aardig. Hij zegt: “Ik ben echt blij dat ik eindelijk eens iets voor Sinterklaas kan doen. Ik heb vroeger altijd zoveel pakjes van u gekregen en als ik u wilde bedanken was u altijd al weer terug naar Spanje.”

Sinterklaas glimlacht erom. “Ja, zo gaat dat zegt hij. Maar mijn probleem is nu, waar is de boot met al mijn zwarte pieten? En kun je ons daar dan naar toe brengen?”

De zoon zegt. “Als de boot morgen in Amsterdam aan moet komen, zal hij vandaag misschien bij IJmuiden het land binnen gevaren zijn. We gaan maar allereerst naar de jachthaven waar mijn eigen zeilboot ligt. Het is een snelle boot. Alleen heb ik zelf niet zoveel tijd, maar mijn moeder en zusjes kunnen ook varen. Het komt allemaal goed, Sinterklaas. “Ze stappen in de auto en varen naar de haven.

“Ja, zegt Sinterklaas, ik begin dat ook te geloven. We hebben al zoveel meegemaakt deze keer. En het is allemaal goed gekomen, met Sjarlie en met mijn baard. Ik geloof dat het nu ook weer goed zal komen.”

Als ze bij de zeilboot van de zoon aankomen. Zegt de zoon: “Ik heb nu helaas geen tijd meer, Sinterklaas, maar mijn moeder en zusjes kunnen ook varen.” Sinterklaas en de moeder en de dochters lopen naar een zeilboot. De boot heeft de Dolfijn. “Dat is een mooie naam,” zegt Sjarlie maar de zeilen zijn eraf. Hoe moeten we dan varen?” vraagt Sjarlie.

“Deze zeilboot heeft ook een motor hoor,” zegt de moeder, “en we kunnen heel hard varen. We gaan naar het kanaal dat tussen de zee en Amsterdam ligt. En dan moeten we vanzelf de boot met de zwarte pietten vinden. “

De moeder gaat aan het stuur van de boot zitten en de meisjes zitten voorop om te zoeken naar de stoomboot van Sinterklaas met alle zwarte pietten er op. Ze zijn al snel op het kanaal en dan gaat de moeder echt heel hard varen. Sinterklaas houdt zijn mijter vast en Sjarlie houdt zijn piettenpet vast. Want ze willen niet dat de mijter en pet wegwaaien.

Na een kwartiertje varen zien ze ineens dat er een boot achter hen aan komt varen. Hij vaart nog sneller dan zij. Dan horen ze een stem over het water. “Dolfijn wilt u even stoppen? “Iedereen schrikt. Dat is de waterpolitie. Net als op de weg mag je op het water met je boot niet te hard varen. Ze stoppen en dan komt de politieboot langs zij varen.

“U vaart veel te hard mevrouw, “ zegt de ene politieagent. Dan ziet de politieman Sinterklaas zitten.

“Bent u hier, Sinterklaas? En ik heb zojuist uw stoomboot met de pietten gezien!”

“O, gelukkig,” zegt Sinterklaas. We zijn mijn boot aan het zoeken. Ik moet er zo snel mogelijk naar toe. Want de zwarte Pietten zullen me wel vreselijk missen.”

“O, maar dan is het iets anders,” zegt de politieman. “Vaart u maar achter mij aan. Dit is een noodgeval. We varen snel naar de stoomboot toe. Wij weten waar hij nu vaart.”

De politieboot gaat met een snelle vaart weer op gang en de moeder vaart er even snel achter aan. Na tien minuten al zien ze de boot van Sinterklaas. De politieboot vraagt weer of de Sinterklaasboot stil wil gaan liggen. De zeilboot van de dikke moeder gaat er naast liggen. En Sinterklaas en Sjarlie stappen eindelijk over op de boot van Sinterklaas. Sinterklaas met witte baard en snor. Sjarlie met de laatste cadeautjes. De volgende dag zullen ze Amsterdam binnen varen.

En zo komt alles toch weer goed!

DEEL 2

- 1. *Het geheim van Sinterklaas***
- 2. *Leg die wortel maar in de koelkast, Piet***
- 3. *Deniz en Fatma***

1. Het geheim van Sinterklaas

Vroeger was het leven voor Sinterklaas heel eenvoudig. De huizen hadden schuine daken. Op iedere dak stond een schoorsteen. Sinterklaas en de pieten reden op 5 december over de daken en gooiden kleine pakjes door de schoorstenen. Dat ging altijd goed en ieder kind kreeg een pakje.

Tegenwoordig krijgen kinderen al 14 dagen vóór 5 december lekkere dingen in hun schoenen. Sinterklaas en de pieten moeten iedere avond het dak weer op. Dat vinden ze leuk om te doen, hoor. Sinterklaas is een echte kindervriend en hij wil dat alle kinderen blij zijn. Maar het is gek. Sommige kinderen geloven niet echt dat Sinterklaas met zijn paard op het dak kan lopen. Van de pieten geloven ze het nog wel. De pieten zijn lenig en kunnen ook vaak op hun handen staan. Zwarte pieten hebben dan ook vaak op een circusschool of turnacademie gezeten.

Sinterklaas hoorde dat de kinderen soms niet geloven dat hij met de schimmel op het dak kan lopen en hij begon erover na te denken. Eigenlijk kan het niet dat mijn paard op het dak kan lopen. Maar we hebben het wel altijd gedaan. Hoe kan dat dan?

Dat jaar op 5 december stapte sint op het paard en ging op de daken rijden. Maar sint dacht deze keer: "O jee, wat is dit gevaarlijk. Zou het wel goed gaan?"

En nee, het ging niet goed. Americo, het paard gleed uit en Sinterklaas rolde van het dak. Toen hij op de grond lag, kreunde de Sint: "Au, mijn been, au, mijn been". Van alle kanten kwamen de pieten aangesnel. En ook Americo, het paard kwam bij Sinterklaas staan en boog met zijn hoofd naar de sint toe. Gelukkig was het paard niet gewond.

De pieten zagen dat Sinterklaas niet meer op kon staan. Ze maakten een draagbaar van de staf van Sinterklaas en van een paar van de roeden. Daar bonden ze de lege zakken aanvast. Ze legden Sinterklaas op deze draagbaar en droegen hem naar het dichtstbijzijnde ziekenhuis. Daar bleek dat Sint zijn linkerbeen had gebroken.

De mensen en kinderen hadden er niets van gemerkt. Want je weet dat Sint altijd weer op 6 december naar Spanje gaat. Alleen ging Sint dat jaar pas op 10 december weer terug naar Spanje.

Maar weet je wat nu het geheim van Sinterklaas is? Hij gaat de daken niet meer op. Sinterklaas gelooft niet echt meer dat hij op zijn paard op de daken kan rijden. Het is immers al één keer fout gegaan.

Maar toch kun je soms Sinterklaas over de daken zien rijden. Het is dan een Zwarte Piet, verkleed als Sinterklaas. Die Zwarte Piet gelooft wél dat hij op de daken kan rijden. Dus gaat er tegenwoordig een zwarte Sinterklaas over de daken.

En weet je: Of je dit nu gelooft of niet, Het is altijd goed. Want zelfs Sinterklaas weet niet meer wat hij moet geloven.

2. Leg die wortel maar in de koelkast, Piet!

Kareltje woont in een flat met zijn moeder en zusje. Het is bijna Sinterklaas en Kareltje mag zijn schoen zetten. Eigenlijk vindt Kareltje dat hij te groot is om zijn schoen te zetten. Hij vindt dat het iets voor kleine kinderen is. Hij weet eigenlijk wel dat zijn moeder het snoepgoed of het mandarijntje in zijn schoen legt. Hij wil wel eens kijken wat er gebeurt als hij een wortel voor het paard in zijn schoen legt.

Omdat Kareltje in een flat woont, zet hij zijn schoen bij de brievenbus, want misschien is dat de makkelijkste manier voor Sinterklaas om iets in zijn schoen te gooien. Sommige kinderen van zijn klas zetten hun schoen bij de verwarming. Maar hoe kan Sint dan iets in die schoen doen?

“Mama,” vraagt hij, “mag ik een wortel voor het paard van Sinterklaas in mijn schoen doen?” “Ja, natuurlijk,” zegt zijn moeder. Ze heeft nog een dikke winterwortel in de groentela van de koelkast liggen. Zijn zusjes schrijven een briefje voor Sinterklaas. Daarna gaan ze op de gang bij de brievenbus sinterklaasliedjes zingen.

Midden in de nacht, als Kareltje en zijn moeder en zusjes slapen, komen Sint en Piet er aan. Op de een of andere manier zijn ze toch gewoon binnen in huis gekomen. “Wat een lieve brieven van de zusjes,” zegt Sinterklaas, “die zal ik goed bewaren,” en doet de brieven in een zak van zijn tabberd. “En van Kareltje een wortel voor het paard. Dat is ook lief. Maar, Piet, we hebben al zoveel wortels voor het paard gekregen, die kan Americo nooit allemaal op.”

“Leg die wortel maar in de koelkast, Piet. Dan kan de mama van Kareltje hem gebruiken voor in de soep”.

's Morgens staat Kareltje vroeg op om naar zijn schoen te kijken. En ja, er ligt een zakje met wat pepernoten in zijn schoen. De wortel is verdwenen.

“Zie je wel”, denkt Kareltje, “nu in de koelkast kijken”. En jawel hoor. In de koelkast ligt precies dezelfde wortel, die hij gisteren in zijn schoen gelegd heeft.

“Mama, mama ,” roept hij, “nou weet ik het zeker. Je hebt zelf de wortel voor het paard gepakt en pepernoten in mijn schoen gedaan.”

Zijn mama schrikt: “Nee, dat heb ik niet gedaan, hoor?”

Alle drie de kinderen kijken naar mama, maar ze weet niet wat ze moet zeggen. Soms helpt ze inderdaad Sinterklaas wel een handje, maar van de wortel weet ze niets.

Een paar dagen later komt Sinterklaas op school. En het is toch écht Sinterklaas, denkt Kareltje. Sinterklaas gaat in de mooi versierde grote stoel zitten. Iedere jongen en ieder meisje van zijn klas mag naar Sinterklaas toegaan en hem een hand geven. Als Kareltje naar Sinterklaas gaat geeft ook hij aan Sinterklaas een hand. En van Zwarte Piet krijgt hij een pakje.

En zwarte Piet zegt tegen hem: "Je geeft toch graag wortels aan het paard? Dan is hier voor jou ook een wortel, maar dan van marsepein!"

Karelkje neemt de wortel aan en gaat maar weer snel naar zijn plaats terug. Nu begrijpt hij er helemaal niets meer van!

3. Deniz en Fatma

Toen Deniz voor het eerst naar school ging, genoot hij van de verhalen over Sinterklaas. Sinterklaas kwam ook op televisie en hij zei dat alle kinderen hun schoen mochten zetten. Deniz zei tegen zijn vader en moeder dat hij van Sint zijn schoen mocht zetten. Maar de papa van Deniz zei: "Dat is voor Nederlandse kinderen, Turkse kinderen doen dat niet."

Nou wist Deniz natuurlijk wel dat hij Turks was. Zijn opa en oma praatten heel vaak Turks. En een paar van zijn ooms en tantes praatten ook Turks. Zelf was hij twee keer met papa en mama naar Turkije geweest. Maar papa en mama spraken meestal Nederlands.

Hij vond het jammer dat hij zijn schoen niet mocht zetten, maar het was toch ook niet zo héél erg. Op school kreeg hij wel een pakje van Sinterklaas en van pap en mam kreeg hij pepernoten en andere lekkere dingen.

Nu zit Deniz al in groep 6 en zijn kleine zusje Fatma zit in groep 1. Fatma ligt al in bed en Deniz gaat even naar haar kamer om een paar potloden te pakken. Plotseling ziet hij dat Fatma één schoen bij de verwarming heeft gezet. O, schiet het door hem heen. Fatma denkt dat ze iets van Sinterklaas in haar schoentje krijgt. Sinterklaas zal dat wel weer op tv gezegd hebben."

"Fatma, slaap je al?"

"Nee", zegt Fatma.

"Heb je je schoentje voor Sinterklaas gezet?"

"Ja", Sinterklaas zei dat ik mijn schoen mocht zetten".

"Weet je," zegt Deniz, "Sinterklaas heeft het heel druk hoor, soms kan hij niet in alle schoenen iets lekkers doen. Maar dan komt het soms de volgende dag. Je moet het dus net erg vinden als er morgen niets in je schoen zit. Dan moet je je schoen 's avonds gewoon nog een keer zetten. En eigenlijk moet je ook nog eerst Sinterklaas Kapoentje zingen."

En samen zingen ze:
Sinterklaas Kapoentje,
Gooi wat in mijn schoentje,
Gooi wat in mijn laarsje,
Dank je sinterklaasje.

Truste Fatma
Truste Deniz

De volgende dag vraagt Deniz aan zijn moeder of hij de lege flessen in mag gaan leveren. Meestal mag hij het geld dan houden. Dat mag ook nu en van het geld koopt hij schuimpjes en een chocolade beestje voor zijn zusje.

's Avonds heeft Fatma weer haar schoentje gezet en Deniz komt met haar Sinterklaas Kapoentje zingen. 's Morgens vindt ze iets lekkers in de schoen. Af en toe doet Deniz vanaf nu 's avonds als Fatma slaapt iets lekkers in haar schoen.

Het is nu bijna 5 december en Deniz gaat naar zijn moeder.

“Mama, Fatma wil zo graag een pop hebben. En bijna alle kinderen in haar klas krijgen cadeautjes op 5 december. Dan mag Fatma toch wel een pop krijgen?”

Mama moet glimlachen om wat Deniz zegt.

“Je bent een lieve jongen,” zegt ze. “het is goed. Op 5 december gaan we samen met Fatma een pop voor haar kopen.

Op 5 december gaat Deniz samen met mam en Fatma naar de speelgoedwinkel.

Fatma mag de liefste pop uitzoeken. En dan zegt mama:

“Jij mag ook iets uitzoeken, Deniz.” Die krijgt er bijna een kleur van, maar hij weet al lang wat hij wil. Hij houdt van dammen kiest een mooi damspel uit.

Op weg naar huis voelt Deniz zich heel blij. Blij met zijn dambord en blij omdat Fatma zo gelukkig is met haar pop.

“Nou snap ik het, “ denkt hij: “Mensen spelen voor Sinterklaas omdat ze zelf blij worden als de kinderen cadeautjes krijgen.”

En voortaan geven zijn papa en mama en zijn zusje elkaar cadeautjes met Sinterklaas.

Meer van Liefya

www.liefya.nl

www.stopstressnu.nl

www.toveren-met-aquarel.nl

www.zonder-suiker.info

